

TRIDENTINUM

TRENTON KIRKOLLISKOKOUKSEN
reformi- ja oppidekreetit
sekä kaanonit

Suomentanut Martti Voutilainen OP

KATOLINEN TIEDOTUSKESKUS 2016

Alun perin julkaistu vuonna 1984 sarjassa
Missiologian ja ekumeniikan seuran julkaisuja, 43.
Uusi, korjattu laitos julkaistu Luther-Agricola-seuran luvalla,
Katolinen tiedotuskeskus 2016.

© Copyright 2016 Katolinen tiedotuskeskus, Helsinki
Suomennos Martti Voutilainen OP
Painopaikka Hansaprint, Turenki 2016
ISBN 978-952-7153-13-0



NELJÄS ISTUNTO

pidetty 8. päivänä huhtikuuta 1546.

ENSIMMÄINEN DEKREETTI:

KIRKOLLISKOKOUS OMAKSUU PYHÄN RAAMATUN JA APOSTOLISET TRADITIOT

Pyhä, ekumeeninen ja yleinen, Pyhässä Hengessä laillisesti koollekutsuttu Trenton kirkolliskokous, puheenjohtajinaan kolme Apostolisen Istuimen legaattia, pitää alati silmiensä edessä sitä, että erehdysten tultua poistetuiksi säilytetään kirkossa puhtaan se Evankeliumi, joka profeettojen kautta oli luvattu Pyhissä kirjoituksissa ja jonka Herramme Jeesus Kristus, Jumalan Poika, omalla suullaan julisti ja jota hänen käskynsä mukaan hänen apostoliensa tuli saarnata kaikille luoduille pelastavan ja kaikinainen totuuden sekä kaiken moraalin lähteenä. Synodi näkee tämän totuuden ja tämän moraalin sisältyvän sekä Pyhiin kirjoituksiin että kirjoittamattomiin traditioihin, jotka apostolit vastaanottivat itsensä Kristuksen suusta tai jotka samat apostolit Pyhän Hengen sanelemina ovat antaneet eteenpäin kuin kädestä käteen ja jotka ovat saapuneet meille asti. Synodi oikeaoppisten Isien esimerkkiä seuraten omaksuu kunnioituksella kaikki sekä Vanhan että Uuden testamentin kirjat, koska molemmat ovat lähtöisin yhdestä ja samasta Jumalasta. Samalla hurskaalla kunnioituksella synodi omaksuu myös mainitut uskoa ja moraalialia koskevat traditiot Kristuksen tai Pyhän Hengen sanelemina ja

kirkossa jatkuvana perimänä säilytettyinä. Synodi näkee hyväksi, että tähän dekreettiin liitetään Raamatun kirjojen luettelo, jottei kenellekään syntyisi epäilystä siitä, mitkä ovat ne kirjat, jotka synodi vastaanottaa. Ne ovat seuraavat: Vanha testamentti: Viisi Mooseksen kirjaa eli Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri ja Deuteronomium, Joosua, Tuomarien kirja, Ruut, neljä Kuningasten kirjaa, kaksi Aikakirjaa, Esran kirja ja toinen Esran kirja, jota kutsutaan Nehemiaksi, Tobit, Judit, Ester, Job, Daavidin 150 psalmin Psalmtari, Sananlaskut, Saarnaaja, Laulujen laulu, Viisauden kirja, Sirak, Jesaja, Jeremia ynnä Baruk, Hesekiel, Daniel, 12 pienempää profeettaa eli Hoosea, Joel, Aamos, Obadja, Joonas, Miika, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Sakarja ja Malakia sekä 1. ja 2. Makkabilaiskirja. Uusi testamentti: neljä Evankeliumia Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen mukaan; evankelista Luukkaan kirjoittamat Apostolien teot, apostoli Paavalin 14 kirjettä: Roomalaisille, kaksi Korinttilaisille, Galatalaisille, Efesolaisille, Filippiläisille, Kolossalaisille, kaksi Tessalonikalaisille, kaksi Timoteukselle, Titukselle, Filemonille ja Heprealaisille, apostoli Pietarin kaksi kirjettä, apostoli Johanneksen kolme kirjettä, apostoli Jaakobin kirje, apostoli Juudaan kirje ja apostoli Johanneksen Ilmestys. Jos joku ei omaksu pyhinä ja kanonisina näitä kirjoja kokonaisuudessaan ja kaikkine osineen, niin kuin niitä on katolisessa kirkossa ollut tapana lukea ja niin kuin ne ovat vanhassa latinalaisessa Vulgata-laitoksessa, ja jos joku tietoisesti ja harkitusti halveksii edellämainittuja traditioita, hän olkoon erotettu. Näin kaikki voivat ymmärtää, missä järjestyksessä ja millä tavoin tämä synodi pantuaan perustan uskon tunnustamiselle lähtee etenemään työssään ja millaisia todistuksia ja perusteita se dogmeja vahvistaessaan ja kirkon elämää uudistaessaan tulee käyttämään.

SAMASSA NELJÄNNESSÄ ISTUNNOSSA (8.4.1546) JULKAISTU TOINEN DEKREETTI:

KIRKOLLISKOKOUS VASTAANOTTAA RAAMATUN VULGATA-LAITOKSEN JA ANTAA OHJEEN RAAMATUN TULKITSEMISESTA YNNÄ MUISTA ASIOISTA.

Lisäksi tämä pyhä synodi katsoo, että Jumalan kirkolle voi olla suureksi hyödyksi, jos kaikista liikkeellä olevista latinalaisista Raamatun laitoksista tiedetään, mitä niistä on pidettävä virallisesti vahvistettuna. Siksi se määrää ja julistaa, että tätä vanhaa Vulgata-laitosta, jonka niin monta vuosisataa kestänyt käyttö on osoittanut hyväksi, tulee pitää virallisesti vahvistettuna laitoksena, olipa sitten kysymys julkisista luennoista, väitelytilaisuuksista, saarnoista ja selityksistä, ja ettei kukaan uskaltako tai yrittäkö hylätä sitä minkäänlaisella perusteella.

Lisäksi synodi säätää røyhkeiden luonteiden kurissapitämiseksi, ettei kukaan omaan harkintaansa nojaten saa kristillistä oppia koskevis- sa uskon ja moraalien asioissa rohjeta vääntää Raamattua itse ajattele- maansa merkitykseen ristiriidassa sen merkityksen kanssa, josta kirkko on pitänyt ja pitää kiinni, sillä kirkon kuuluu antaa ratkaisu Raamatun oikeasta merkityksestä ja tulkinnasta. Samoin älköön kukaan rohjetko tulkita Raamattua vastoin Isien yksimielistä konsensusta, ei edes silloin, kun näitä tulkintoja ei ole tarkoitettu missään vaiheessa julkaistaviksi. Joka tätä vastaan rikkoo, hänet on kirkollisten esimiesten toimesta pal- jastettava ja tuomittava lain säätämiin rangaistuksiin.

Synodi haluaa tässä asiassa asettaa, niin kuin kohtuus onkin, jon- kinlaisen rajan kirjanpainajille, jotka tähän asti rajoituksitta ja ajatellen itsellään olevan luvan tehdä mitä tahansa myös ilman kirkollisten esi- miesten lupaa, painavat Raamatun kirjoja ja kenen tahansa niihin kir- joittamia selityksiä ja kommentaareja, usein ilman mainintaa kirjapai- nosta tai käyttäen valheellista mainintaa ja, mikä on vakavampaa, ilman kirjoittajan nimeä. Toiset taas rohkenevat pitää kaupan tällaisia teoksia. Synodi päättää ja määrää, että tämän jälkeen ensinnäkin tulee Pyhä kir- ja ja erityisesti tämä vanha Vulgata-laitos painaa mitä huolellisimmin korjattuna. Lisäksi kenelläkään ei ole lupaa painaa tai painattaa mitään

pyhiä asioita koskevia kirjoja ilman kirjoittajan nimeä, eikä niitä ilman edeltävää kirkollisen Esivallan tutkimusta ja hyväksymistä saa painaa, myydä tai pitää luonaan viimeksi pidetyn Lateraanisynodin määräämän sakramenteilta erottamis- ja sakkorangaistuksen uhalla. Ja jos kysymys on sääntökuntien jäsenistä, heidän on tässä mainitun tutkimuksen ja hyväksymisen lisäksi saatava lupa omilta esimiehiltään sen jälkeen kun nämä ovat omien säännöstensä mukaisesti tutkineet kyseessä olevat kirjat. Ne, jotka niitä kirjallisesti levittävät tai julkaisevat ennen kuin ne on tutkittu ja hyväksytyt, saakoot samat rangaistukset kuin kirjan painajat. Ja jos jotkut niitä pitävät hallussaan ja niitä lukevat, heitä kohdeltakoon, jolleivat he ilmoita tekijää, niin kuin he itse olisivat tekijöitä. Näitä kirjoja koskeva hyväksyminen annettakoon kirjallisesti ja olkoon se luettavissa kirjoitetun tai painetun teoksen kansilehdellä virallisesti vahvistettuna. Tämä kaikki, se on, kirjan tutkiminen ja hyväksyminen tapahtukoon ilmaiseksi, jotta hyväksyttävät kirjat tulevat hyväksytyiksi ja hylättävät hylätyiksi.

Tämän lisäksi synodi haluaa panna kuriin sellaisen röyhkeyden, jolla Raamatun sanoja ja lauseita käännetään ja väännetään ilveilyksi, se on saduiksi, tyhjänpäiväisyyksiksi, imarteluiksi, panetteluiksi, taikaukoksi, jumalattomiksi ja saatanallisiksi loitsuiksi, ennusmerkeiksi, arpomisiksi ja häpeällisiksi tunnustuksiksi. Synodi määrää ja käskee, että tällaisen kunnioituksen puutteen ja halveksunnan poistamiseksi ei kukaan saa tästä lähtien käyttää missään muodossaan Pyhän kirjan sanoja näihin tai tällaisiin tarkoituksiin ja että piispojen tulee kurittaa tällaisia röyhkeitä Jumalan sanan pahoinpitelijöitä sekä lain että oman harkintansa mukaisin rangaistuksin.